ଦାନିଏଲର ପୁସ୍ତକ - ଏକଶେ ପାଞ୍ଚଷଠିତମ

ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୟ ବୁନାଇର ଉଦ୍ଘାଟନ: ମହାନ ଆଲେକ୍ସାଣ୍ଡରଠାରୁ ଆଧୁନିକ ରୋମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

Jeff Pippenger
2024-03-29

ଏବେ ଆମେ ମହାନ ଆଲେକ୍ସାଣ୍ଡରଙ୍କ ଅକସ୍ମାତ୍ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଘଟିଥିବା ଇତିହାସକୁ ବିଚାର କରିବୁ, ଯାହା 538 ବର୍ଷରୁ 1798ର ଶେଷକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

> ଏବଂ ସେ ଉଠିବାଉଥିବାବେଳେ ତାହାର ରାଜ୍ୟ ଭଙ୍ଗିଯିବ, ଏବଂ ଆକାଶର ଚାରି ପବନ ଦିଗକୁ ବିଭକ୍ତ ହେବ; ତାହାର ବଂଶଧରମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନୁହେଁ, ନାହିଁ ସେ ଯେପରି ଆଧିପତ୍ୟ କରୁଥିଲା ସେହି ଆଧିପତ୍ୟ ଅନୁଯାୟୀ; କାରଣ ତାହାର ରାଜ୍ୟ ଉପଡ଼ାଯିବ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ହେବ। ଦକ୍ଷିଣର ରାଜା ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେବ, ଏବଂ ତାହାର ସର୍ଦାରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ମଧ୍ୟ; ସେ ତାହାଠାରୁ ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେବ, ଏବଂ ଆଧିପତ୍ୟ କରିବ; ତାହାର ଆଧିପତ୍ୟ ଏକ ମହାନ ଆଧିପତ୍ୟ ହେବ। ଏବଂ କିଛି ବର୍ଷର ଶେଷରେ ସେମାନେ ଏକତ୍ର ହେବେ; କାରଣ ଦକ୍ଷିଣର ରାଜାର କନ୍ୟା ଏକ ଚୁକ୍ତି କରିବା ପାଇଁ ଉତ୍ତରର ରାଜାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିବ; କିନ୍ତୁ ସେ ବାହୁର ଶକ୍ତି ଧାରଣ କରିପାରିବ ନାହିଁ; ସେ ମଧ୍ୟ ଅବସ୍ଥିତ ରହିପାରିବ ନାହିଁ, ନାହିଁ ତାହାର ବାହୁ; କିନ୍ତୁ ସେ ସମର୍ପିତ ହେବ, ଏବଂ ଯେମାନେ ତାକୁ ଆଣିଥିଲେ, ଏବଂ ଯେ ତାହାର ଜନ୍ମଦାତା, ଏବଂ ଏହି ସମୟମାନରେ ଯେ ତାକୁ ଶକ୍ତି ଦେଇଥିଲା। କିନ୍ତୁ ତାହାର ମୂଳର ଏକ ଶାଖାରୁ ଜଣେ ତାହାର ସ୍ଥାନରେ ଉଠିବ, ଯେ ସେନା ସହ ଆସିବ, ଏବଂ ଉତ୍ତରର ରାଜାଙ୍କ ଦୁର୍ଗରେ ପ୍ରବେଶ କରିବ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ, ଏବଂ ବିଜୟୀ ହେବ; ଏବଂ ସେ ସେମାନଙ୍କର ଦେବଦେବୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ, ସେମାନଙ୍କର ଅଧିପତିମାନଙ୍କ ସହିତ, ଏବଂ ରୁପା ଓ ସୁନାର ସେମାନଙ୍କର ମୂଲ୍ୟବାନ ପାତ୍ରମାନ ସହିତ, ବନ୍ଦୀ କରି ମିଶରକୁ ନେଇଯିବ; ଏବଂ ସେ ଉତ୍ତରର ରାଜାଠାରୁ ଅଧିକ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବସ୍ଥିତ ରହିବ। ତେଣୁ ଦକ୍ଷିଣର ରାଜା ତାହାର ରାଜ୍ୟକୁ ଆସିବ, ଏବଂ ନିଜ ଦେଶକୁ ଫେରିଯିବ। Daniel 11:4–9.

ଶେଷରେ, ମହାନ ଆଲେକ୍ସାଣ୍ଡରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ଭଙ୍ଗ ହେବା ପରେ, ପୂର୍ବତନ ରାଜ୍ୟର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ପାଇଁ ଯେମାନେ ସଂଘର୍ଷ କରୁଥିଲେ, ସେମାନେ କ୍ରମେ ଦୁଇଟି ପ୍ରମୁଖ ରାଜ୍ୟରେ ପରିଣତ ହେଲେ। ଗୋଟିଏ ରାଜ୍ୟ ଆଲେକ୍ସାଣ୍ଡରଙ୍କ ପୂର୍ବତନ ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ଦକ୍ଷିଣ ଭାଗକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରୁଥିଲା, ଏବଂ ଅନ୍ୟଟି ଉତ୍ତର ଭାଗକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରୁଥିଲା। ସେହି ସମୟରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ବର୍ଣ୍ଣନାରେ ସେମାନଙ୍କୁ କେବଳ "ଦକ୍ଷିଣର ରାଜା" ଏବଂ "ଉତ୍ତରର ରାଜା" ବୋଲି ପରିଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି। ବିଶ୍ୱ-ଆଧିପତ୍ୟ ପାଇଁ ସଂଘର୍ଷ ଏପରି ଏକ ସ୍ଥିତିକୁ ପହଞ୍ଚିଲାପରେ, ଯେଉଁଠାରେ ତାହା କେବଳ ଉତ୍ତରର ରାଜା ଓ ଦକ୍ଷିଣର ରାଜାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହେଉଥିବା ବୋଲି ଚିତ୍ରିତ ହୁଏ, ସେହି ଦୁଇ ରାଜ୍ୟର ପ୍ରତୀକଗୁଡ଼ିକ ସମଗ୍ର ଅଧ୍ୟାୟ ଜୁଡ଼ି ଅବିରତ ରହେ।

ପଞ୍ଚମ ପଦରେ ଦକ୍ଷିଣର ରାଜା ସ୍ଥାପିତ ହୁଅନ୍ତି, ଏବଂ ସେ ପରାକ୍ରମୀ ଅଟନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ଉତ୍ତରର ରାଜା ମଧ୍ୟ ପରାକ୍ରମୀ, ଏବଂ ତାଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଅଧିକ ବିଶାଳ। ପରେ ଷଷ୍ଠ ପଦରେ ଦକ୍ଷିଣର ରାଜା ଉତ୍ତରର ରାଜ୍ୟ ସହିତ ଏକ ଜୋଟର ପ୍ରସ୍ତାବ ରଖନ୍ତି। ଦକ୍ଷିଣର ରାଜା ନିଜ କନ୍ୟାକୁ ଉତ୍ତରର ରାଜାଙ୍କୁ ଦେଇ ଏହି ଶାନ୍ତି-ଚୁକ୍ତିକୁ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରନ୍ତି, ଯେପରି ଉତ୍ତରର ରାଜା ତାଙ୍କୁ ବିବାହ କରି ପାରିବେ ଏବଂ ପାରିବାରିକ ବନ୍ଧନ ମାଧ୍ୟମରେ ସେମାନଙ୍କର ଜୋଟକୁ ବିଧିବଦ୍ଧ କରିବେ। ଉତ୍ତରର ରାଜା ଏହାକୁ ସ୍ୱୀକାର କଲେ, ନିଜ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଦକ୍ଷିଣର ରାଜକୁମାରୀଙ୍କୁ ବିବାହ କଲେ, ଏବଂ ସେହି ଜୋଟର ଆରମ୍ଭ ହେଲା।

ଶେଷରେ ଦକ୍ଷିଣର ରାଜକୁମାରୀ ଗୋଟିଏ ପୁରୁଷ-ଶିଶୁକୁ ଜନ୍ମ ଦେଇଥାଏ; କିନ୍ତୁ ଅବଶେଷରେ ଉତ୍ତରର ରାଜା ତାହାର ନୂତନ ସ୍ତ୍ରୀ ପ୍ରତି କ୍ଲାନ୍ତ ହୋଇ, ଯେପରି ସେ ତାହାର ପ୍ରଥମ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ସହ କରିଥିଲା, ସେପରି ତାକୁ ମଧ୍ୟ ପରିତ୍ୟାଗ କରେ, ଏବଂ ତାହାର ପ୍ରଥମ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ପୁଣି ଫେରାଇ ନିଏ; କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସେହି ପ୍ରଥମ ସ୍ତ୍ରୀ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ ହୋଇ ସୁଯୋଗ ପାଏ, ସେ ଉତ୍ତରର ରାଜାଙ୍କୁ, ତାଙ୍କର ଦକ୍ଷିଣୀ ବଧୂଙ୍କୁ, ସେମାନଙ୍କର ଶିଶୁକୁ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ସମଗ୍ର ମିଶରୀୟ ପରିବାର-ପରିଚାରକବୃନ୍ଦକୁ ହତ୍ୟା କରେ। ପ୍ରଥମ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦକ୍ଷିଣର ରାଜକୁମାରୀ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଶିଶୁଙ୍କ ହତ୍ୟାର

ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଦକ୍ଷ ିଣର ରାଜକୁମାରୀଙ୍କ ପରିବାରକୁ ପ୍ର ଚଣ୍ଡ କ୍ରୋ ।ଧିତ କରେ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ର ଭାଇମାନଙ୍କ ମଧ ରୁ ଜଣେ ଗୋଟିଏ ସେନା ଉଠାଇ ଉତ୍ତ ରର ରାଜ୍ୟ ଉପରେ ଆକ୍ର ମଣ କରେ।

ଦକ୍ଷିଣର ସେନା ଉତ୍ତରର ରାଜାଙ୍କୁ ପରାଜିତ କରେ, ଏବଂ ପରେ ସେହି ପ୍ରଥମ ପତ୍ନୀ, ଯିଏ ଉତ୍ତରର ରାଜାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଥିଲା, ସେହି ରାଜାଙ୍କର ଦକ୍ଷିଣୀ ବଧୂ ଓ ଶିଶୁଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଦଣ୍ଡସ୍ୱରୂପ ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ଦିଆଯାଏ। ପ୍ରଥମ ପତ୍ନୀଙ୍କ ପୁଅ, ଯେ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ସମୟରେ ଉତ୍ତରର ଶାସକ ରାଜା ଭାବେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା, ସେ ଧରାପଡ଼ି ଦକ୍ଷିଣର ରାଜାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମିଶରକୁ ନିଆଯାଏ; ଏବଂ ସେଥିସହିତ କିଛି ମିଶରୀୟ କଳାବସ୍ତୁ ଓ ପ୍ରତିମାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଫେରାଇ ନିଆଯାଏ, ଯାହା ପୂର୍ବତନ ଯୁଦ୍ଧମାନଙ୍କରେ ଉତ୍ତରର ରାଜ୍ୟ ଦକ୍ଷିଣର ରାଜ୍ୟରୁ ନେଇଯାଇଥିଲା। ମିଶରକୁ ପହଞ୍ଚିବା ପରେ, ବନ୍ଦୀ ହୋଇଥିବା ଉତ୍ତରର ରାଜା ଘୋଡ଼ାରୁ ପଡ଼ି ମରିଯାଏ। ଉରିୟା ସ୍ମିଥ ଏହି ଇତିହାସକୁ ନିମ୍ନପ୍ରକାର ଚିହ୍ନଟ କରିଛନ୍ତି।

"'ପଦ ୬. ଏବଂ ବର୍ଷଗୁଡ଼ିକର ଶେଷରେ ସେମାନେ ପରସ୍ପର ସହିତ ଯୁକ୍ତ ହେବେ; କାରଣ ଦକ୍ଷିଣର ରାଜାଙ୍କ କନ୍ୟା ଉତ୍ତରର ରାଜାଙ୍କ ପାଖକୁ ଏକ ଚୁକ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ ଆସିବେ; କିନ୍ତୁ ସେ ବାହୁର ଶକ୍ତିକୁ ଧାରଣ କରିପାରିବେ ନାହିଁ; ନାହିଁଲେ ସେ ନିଜେ ସ୍ଥିର ରହିପାରିବେ, ନାହିଁ ତାଙ୍କର ବାହୁ; କିନ୍ତୁ ସେ ସମର୍ପିତ କରାଯିବେ, ଏବଂ ଯେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଆଣିଥିଲେ, ଏବଂ ଯିଏ ତାଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଇଥିଲେ, ଏବଂ ଯିଏ ଏହି ସମୟଗୁଡ଼ିକରେ ତାଙ୍କୁ ଶକ୍ତି ଦେଇଥିଲେ।'"

ମିଶରର ରାଜାମାନଙ୍କ ଓ ସିରିଆର ରାଜାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାୟସଃ ଯୁଦ୍ଧ ଘଟୁଥିଲା। ବିଶେଷକରି ମିଶରର ଦ୍ୱିତୀୟ ରାଜା ପ୍ଟୋଲେମି ଫିଲାଡେଲଫସ୍ ଏବଂ ସିରିଆର ତୃତୀୟ ରାଜା ଆଣ୍ଟିଓକସ୍ ଥିଓସ୍‌ଙ୍କ ସମୟରେ ଏହା ବିଶେଷ ଭାବରେ ସତ୍ୟ ଥିଲା। ଶେଷରେ ସେମାନେ ଏହି ଶର୍ତ୍ତରେ ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ସମ୍ମତ ହେଲେ ଯେ ଆଣ୍ଟିଓକସ୍ ଥିଓସ୍ ନିଜର ପୂର୍ବତନ ସ୍ତ୍ରୀ ଲାଓଡିସେ ଓ ତାଙ୍କର ଦୁଇ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବେ, ଏବଂ ପ୍ଟୋଲେମି ଫିଲାଡେଲଫସ୍‌ଙ୍କ କନ୍ୟା ବେରେନିସ୍‌ଙ୍କୁ ବିବାହ କରିବେ। ଏହିପରି ପ୍ଟୋଲେମି ନିଜ କନ୍ୟାଙ୍କୁ ଆଣ୍ଟିଓକସ୍‌ଙ୍କ ପାଖକୁ ଆଣିଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ସହ ଅପାର ଦାହେଜ ଦେଇଲେ।

"'କିନ୍ତୁ ସେ ଭୁଜବଳର ଶକ୍ତିକୁ ଧାରଣ କରି ରଖିବେ ନାହିଁ;' ଅର୍ଥାତ୍, ଆଣ୍ଟିଓକସଙ୍କ ସହିତ ତାହାର ସ୍ୱାର୍ଥ ଓ ପ୍ରଭାବକୁ। ଏବଂ ତଥ୍ୟ ତେଣୁ ଏହିପରି ପ୍ରମାଣିତ ହେଲା; କାରଣ କିଛି ସମୟ ପରେ, ପ୍ରେମର ଏକ ଆବେଗରେ, ଆଣ୍ଟିଓକସ ତାଙ୍କ ପୂର୍ବତନ ପତ୍ନୀ ଲାଓଡିସେ ଓ ତାହାର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ରାଜଦରବାରକୁ ଫେରାଇ ଆଣିଲେ। ତାହାପରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ କହେ, 'ସେ [ଆଣ୍ଟିଓକସ] ମଧ୍ୟ ସ୍ଥିର ରହିବେ ନାହିଁ, ନାହିଁ ତାହାର ଭୁଜ,' ଅଥବା ବଂଶ। ଲାଓଡିସେ, ପୁନର୍ବାର ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ପ୍ରଭୁତ୍ୱରେ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ ହୋଇ, ଭୟ କଲା ଯେ, ତାହାର ଚଞ୍ଚଳ ସ୍ୱଭାବରେ ଆଣ୍ଟିଓକସ ପୁନି ତାକୁ ଅପମାନିତ କରି ବେରେନିସକୁ ଫେରାଇ ଡାକି ନେଇପାରନ୍ତି; ଏବଂ ଏହିପରି ଘଟଣାବଳୀ ବିପକ୍ଷରେ ତାହାର ମୃତ୍ୟୁ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କିଛି ବି କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ସୁରକ୍ଷା ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ବୋଲି ମନେ କରି, ସେ କିଛି ସମୟ ପରେ ତାଙ୍କୁ ବିଷ ପାନ କରାଇଲା। ବେରେନିସ ଦ୍ୱାରା ତାହାର ବଂଶ ମଧ୍ୟ ରାଜ୍ୟରେ ତାଙ୍କୁ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହୋଇପାରିଲା ନାହିଁ; କାରଣ ଲାଓଡିସେ ପରିସ୍ଥିତିଗୁଡ଼ିକୁ ଏପରିଭାବେ ପରିଚାଳନା କଲା ଯେ ସିଂହାସନ ତାହାର ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ପୁତ୍ର ସେଲ୍ୟୁକସ କାଲିନିକସ ପାଇଁ ସୁନିଶ୍ଚିତ ହେଲା।"

"କିନ୍ତୁ ଏପରି ଦୁଷ୍ଟତା ଦୀର୍ଘକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦଣ୍ଡହୀନ ଅବସ୍ଥାରେ ରହିପାରିଲା ନାହିଁ, ଯେପରି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ଆହୁରି ପୂର୍ବାଭାସ ଦେଇଛି, ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଇତିହାସ ତାହାକୁ ପ୍ରମାଣ କରେ।

"'ପଦ 7। କିନ୍ତୁ ତାହାର ମୂଳର ଗୋଟିଏ ଶାଖାରୁ ଜଣେ ତାହାର ସ୍ଥାନରେ ଉଠି ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବ, ଯେ ସେନା ସହ ଆସିବ, ଏବଂ ଉତ୍ତର ରାଜାଙ୍କ ଦୁର୍ଗରେ ପ୍ରବେଶ କରିବ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ, ଏବଂ ବିଜୟୀ ହେବ: ୮। ଏବଂ ସେ ସେମାନଙ୍କ ଦେବତାମାନଙ୍କୁ, ସେମାନଙ୍କ ରାଜକୁମାରମାନଙ୍କୁ, ଏବଂ ରୂପା ଓ ସୁନାର ସେମାନଙ୍କ ମୂଲ୍ୟବାନ ପାତ୍ରପାତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ ବନ୍ଦୀ କରି ମିଶରକୁ ନେଇଯିବ; ଏବଂ ସେ ଉତ୍ତର ରାଜାଠାରୁ ଅଧିକ ବର୍ଷ ଅବଧି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବସ୍ଥିତ ରହିବ। ୨। ତେଣୁ ଦକ୍ଷିଣ ରାଜା ତାହାର ରାଜ୍ୟକୁ ଆସିବ, ଏବଂ ନିଜ ଦେଶକୁ ଫେରିଯିବ।'"

ବେରେନୀସଙ୍କ ସହ ସେହି ଏକେ ମୂଳରୁ ନିଷ୍ପ ନ୍ନ ଏହି ଶାଖା ଥିଲେ ତାଙ୍କ ର ଭାଇ, ପେ ଟ୍ାଲେମୀ ଇଉଏର୍ଗେଟେସ୍। ସେ ମାତ୍ର ତାଙ୍କ ପିତା ପେ ଟ୍ାଲେମୀ ଫିଲାଡେଲଫସଙ୍କ ପରେ ମିଶରର ରାଜ୍ୟ ସିଂହାସନରେ ଆରୋହଣ କରିଥିବା ବେଳେ, ତାଙ୍କ ଭଉଣୀ ବେରେନୀସଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ର ପ୍ର ତିଶୋଧ ନେବାର ଜ୍ୱ ଳନ୍ତ ଇଚ୍ଛ ।ରେ ପ୍ରେ ରିତ ହୋଇ, ସେ ଏକ

> ବିଶାଳ ସେନା ଉତ୍ଥାପନ କଲେ ଏବଂ ଉତ୍ତରର ରାଜାଙ୍କ ଭୂଭାଗରେ ଆକ୍ରମଣ କଲେ; ଅର୍ଥାତ୍ ସେଲ୍ୟୁକସ୍ କାଲିନିକସଙ୍କ ଭୂମିରେ, ଯିଏ ତାଙ୍କ ମାତା ଲାଓଦିସଙ୍କ ସହିତ ସିରିଆରେ ରାଜ୍ୟ କରୁଥିଲେ। ଏବଂ ସେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରବଳ ହେଲେ, ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେ ସିରିଆ, ସିଲିସିଆ, ୟୁଫ୍ରେଟିସ୍ ର ପାରର ଉପର ଅଞ୍ଚଳମାନ, ଏବଂ ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତ ଏସିଆକୁ ମଧ୍ୟ ବିଜୟ କଲେ। କିନ୍ତୁ ମିଶରରେ ଏକ ବିଦ୍ରୋହ ଉଦ୍ଭବ ହୋଇଛି ଏବଂ ତାଙ୍କର ତତ୍କାଳ ଗୃହପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି ଶୁଣି, ସେ ସେଲ୍ୟୁକସଙ୍କ ରାଜ୍ୟକୁ ଲୁଟିଲେ, ଚାଳିଶ ହଜାର ତାଲାନ୍ତ ରୂପା, ମୂଲ୍ୟବାନ ପାତ୍ର ପାତ୍ର, ଏବଂ ଦେବତାମାନଙ୍କ ଦୁଇ ହଜାର ପାଞ୍ଚଶେ ମୂର୍ତ୍ତି ନେଇଗଲେ। ଏହାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେହି ମୂର୍ତ୍ତିମାନ ମଧ୍ୟ ଥିଲା, ଯାହାକୁ ପୂର୍ବରୁ କ୍ୟାମ୍ବିସିଜ୍ ମିଶରରୁ ନେଇ ପାରସକୁ ବହନ କରିଯାଇଥିଲେ। ମିଶରୀୟମାନେ, ଯେମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ମୂର୍ତ୍ତିପୂଜାରେ ନିବିଷ୍ଟ ଥିଲେ, ଏହିପରି ଭାବରେ ଅନେକ ବର୍ଷ ପରେ ତାଙ୍କର ବନ୍ଦୀ ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ଫେରାଇ ଦେଇଥିବାର ସମ୍ମାନସୂଚକ ସ୍ୱୀକୃତିସ୍ୱରୂପ ପ୍ଟୋଲେମୀଙ୍କୁ "ଇଉଏର୍ଗେଟେସ୍," ଅର୍ଥାତ୍ "ଉପକାରକ" ବୋଲି ଉପାଧି ପ୍ରଦାନ କଲେ।
>
> "ବିଶପ୍ ନ୍ୟୁଟନଙ୍କ ମତାନୁସାରେ, ପ୍ରାଚୀନ ଇତିହାସକାରମାନଙ୍କଠାରୁ ସଂଗୃହୀତ ଏହା ହେଉଛି ଜେରୋମଙ୍କ ବର୍ଣ୍ଣନା; କିନ୍ତୁ ସେ କହନ୍ତି, ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉପଲବ୍ଧ ଥିବା କିଛି ଲେଖକ ମଧ୍ୟ ଏହି ସମାନ ବିବରଣୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକକୁ ସ୍ଥିର କରନ୍ତି। ଆପିଆନ୍ ଆମକୁ ଜଣାଇଛନ୍ତି ଯେ, ଲାଓଡିସି ଆଣ୍ଟିଓକସଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବା ପରେ, ଏବଂ ତାହାର ପରେ ବେରେନିସ ଓ ତାଙ୍କ ଶିଶୁଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ହତ୍ୟା କରିବା ପରେ, ସେହି ହତ୍ୟାମାନଙ୍କ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବା ପାଇଁ ଫିଲାଡେଲଫସଙ୍କ ପୁତ୍ର ପ୍ଟୋଲେମି ସିରିଆ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କଲେ, ଲାଓଡିସିଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲେ, ଏବଂ ବାବିଲନ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଗ୍ରସର ହେଲେ। ପଲିବିଉସଠାରୁ ଆମେ ଜାଣୁ ଯେ, ଯିହାକୁ ୟୁର୍ଗେଟିସ୍ ଉପାଧି ଦିଆଯାଇଥିଲା ସେହି ପ୍ଟୋଲେମି, ତାଙ୍କ ଭଗିନୀ ବେରେନିସଙ୍କ ସହ କରାଯାଇଥିବା ନିଷ୍ଠୁର ବ୍ୟବହାର ଦେଖି ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ରୋଧିତ ହୋଇ, ଏକ ସେନାବଳ ସହ ସିରିଆକୁ ଗଲେ, ଏବଂ ସେଲ୍ୟୁସିଆ ନଗରକୁ ଅଧିଗତ କଲେ, ଯାହା ପରବର୍ତ୍ତୀ କିଛି ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମିଶରର ରାଜାମାନଙ୍କ ସେନାଚୌକୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ରକ୍ଷିତ ହୋଇ ରହିଲା। ଏହିପରି ସେ ଉତ୍ତରରୁ ରାଜାଙ୍କ ଦୁର୍ଗଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କଲେ। ପୋଲିଆଇନସ୍ ଦୃଢ଼ତାର ସହିତ କହନ୍ତି ଯେ, ଯୁଦ୍ଧ କିମ୍ବା ସଂଗ୍ରାମ ବିନାହିଁ ପ୍ଟୋଲେମି ଟୋରସ୍ ପର୍ବତରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଭାରତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମଗ୍ର ଦେଶର ଅଧିପତି ହୋଇଥିଲେ; କିନ୍ତୁ ସେ ଭୁଲବଶତଃ ଏହାକୁ ପୁତ୍ରଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ପିତାଙ୍କ ସହ ସମ୍ପୃକ୍ତ କରିଛନ୍ତି। ଜଷ୍ଟିନ୍ ଦାବି କରନ୍ତି ଯେ, ଯଦି ଗୃହସ୍ଥ ଦଙ୍ଗାର କାରଣରୁ ପ୍ଟୋଲେମିଙ୍କୁ ମିଶରକୁ ପଛକୁ ଡାକି ନ ନିଆଯାଇଥାନ୍ତା, ତେବେ ସେ ସେଲ୍ୟୁକସଙ୍କ ସମଗ୍ର ରାଜ୍ୟର ଅଧିକାରୀ ହୋଇଯାଇଥାନ୍ତା। ଏପରିକରେ ଦକ୍ଷିଣର ରାଜା ଉତ୍ତରର ରାଜାଙ୍କ ଆଧିପତ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରବେଶ କରି, ନିଜ ଦେଶକୁ ଫେରିଗଲେ, ଯେପରି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ପୂର୍ବରୁ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ କରିଥିଲେ। ଏବଂ ସେ ଉତ୍ତରର ରାଜାଠାରୁ ଅଧିକ ବର୍ଷ ବଞ୍ଚିଥିଲେ; କାରଣ ସେଲ୍ୟୁକସ୍ କାଲିନିକସ୍ ନିର୍ବାସନରେ, ଘୋଡ଼ାରୁ ପଡ଼ିଯାଇ, ମରିଗଲେ; ଏବଂ ପ୍ଟୋଲେମି ୟୁର୍ଗେଟିସ୍ ତାଙ୍କ ପରେ ଚାରି କିମ୍ବା ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ ଅଧିକ ଜୀବିତ ରହିଥିଲେ।" Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 250–252.

ରୋମର ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀସୂଚକ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ, ଏବଂ ସେହିପରି ଉତ୍ତରର ରାଜାଙ୍କର ମଧ୍ୟ, ହେଉଛି ଯେ ସିଂହାସନ ଉପରେ ସ୍ଥାପିତ ହେବା ପାଇଁ ତିନୋଟି ଭୌଗୋଳିକ ବାଧାକୁ ଜିତିବା ଆବଶ୍ୟକ। ଆଲେକ୍ସାଣ୍ଡରଙ୍କର ଭଙ୍ଗିଯାଇଥିବା ରାଜ୍ୟର ପରବର୍ତ୍ତୀ ପରିସ୍ଥିତିରେ ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରର ରାଜା ହେଲେ ସେଲ୍ୟୁକସ୍ ନିକେଟର, ଯିଏ ଖ୍ରୀ. ପୂ. 316 ରୁ 312 ମଧ୍ୟରେ କିଛି ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ଟୋଲେମିଙ୍କ (ଦକ୍ଷିଣର ରାଜା) ଜଣେ ସେନାପତି ଭାବେ ସେବା କରିଥିଲେ। ପଞ୍ଚମ ପଦ ଏହି ସତ୍ୟକୁ ସୂଚିତ କରେ, ଯେତେବେଳେ ଏହା କୁହେ, "And the king of the south shall be strong, and one of his princes; and he shall be strong above him." ପ୍ଟୋଲେମି ଦକ୍ଷିଣର ରାଜା ଥିଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କର ଜଣେ ସେନାପତି (ତାଙ୍କର ପ୍ରଧାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ) ଥିଲେ, ଯିଏ ପ୍ଟୋଲେମିଠାରୁ ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଥିଲେ; ଏବଂ ପଞ୍ଚମ ପଦର ଶେଷ ଖଣ୍ଡ କୁହେ, "and have dominion; his dominion shall be a great dominion." ପ୍ଟୋଲେମିଙ୍କର ସେନାପତି ସେଲ୍ୟୁକସ୍ ଉତ୍ତରର ପ୍ରଥମ ରାଜା ହେବାକୁ ଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ସେଲ୍ୟୁକସ୍ ଉତ୍ତରର ରାଜା ହେବା ପାଇଁ, ତାଙ୍କୁ ଦକ୍ଷିଣର ରାଜାଠାରୁ ପୃଥକ୍ ହେବାକୁ ପଡୁଥାନ୍ତା, ଏବଂ ତାହା ପରେ ତିନୋଟି ଭୌଗୋଳିକ ଅଞ୍ଚଳକୁ ଜୟ କରିବାକୁ ପଡୁଥାନ୍ତା।

ସେଲ୍ୟୁକସ୍ ପ୍ରଥମେ ଜୟ କରିଥିବା କ୍ଷେତ୍ର ହେଲା ପୂର୍ବଦିଗ, ଖ୍ରୀ.ପୂ. 301 ମସିହାରେ। ତାହା ପରେ ସେ ପଶ୍ଚିମଦିଗକୁ ଜୟ କଲେ (ଯାହା କାସାଣ୍ଡରଙ୍କ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଥିଲା) ଖ୍ରୀ.ପୂ. 286 ମସିହାରେ, ଏବଂ ପରେ ସେ ତାଙ୍କର

ତୃତୀୟ ଭୂଭାଗକୁ ଉତ୍ତରଦିଗରେ ଗ୍ରହଣ କଲେ, ଯେତେବେଳେ ସେ ଲାଇସିମାକସ୍ ଙ୍କୁ ଖ୍ରୀ.ପୂ. 281 ମସିହାରେ ଜୟ କଲେ। ଉତ୍ତରର ରାଜା ଖ୍ରୀ.ପୂ. 281 ମସିହାରେ ସିଂହାସନରେ ସ୍ଥାପିତ ହେଲେ।

ପରେ ଦକ୍ଷିଣର ରାଜାଙ୍କ ସହିତ ଯେ ଶାନ୍ତି-ସନ୍ଧି ସ୍ଥାପିତ ହେଲା, ସେହିଟି ଖ୍ରୀଷ୍ଟପୂର୍ବ ୨୫୨ ମସିହାରେ ଘଟିଥିଲା। ଛଅ ବର୍ଷ ପରେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟପୂର୍ବ ୨୪୬ ମସିହାରେ, ବେରେନିସେ (ଦକ୍ଷିଣର ରାଜକୁମାରୀ), ତାଙ୍କ ପୁଅ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ସମସ୍ତ ପରିବାର-ପରିଜନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରାଯାଇଥିଲା। ତାହାପରେ ଦକ୍ଷିଣର ରାଜା ଲାଓଡିସେଙ୍କ ପୁଅ ସେଲ୍ୟୁକସ୍ କାଲିନିକସ୍‌ଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରି ତାଙ୍କ ସହିତ ମିଶରକୁ ନେଇଗଲେ, ଯେଉଁଠାରେ ସେ ଘୋଡ଼ାରୁ ପଡ଼ି ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ। ଉତ୍ତରର ପ୍ରଥମ ରାଜାଙ୍କର ଶାସନ ଖ୍ରୀଷ୍ଟପୂର୍ବ ୨୮୧ ମସିହାରୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟପୂର୍ବ ୨୪୬ ମସିହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଥିଲା, ଯାହା ପଞ୍ଚତ୍ରିଶ ବର୍ଷ ସହ ସମାନ।

ଏଗାରୋତମ ଅଧ୍ୟାୟର ଉତ୍ତରର ପ୍ରଥମ ରାଜା ସିଂହାସନରେ ସ୍ଥାପିତ ହେବା ପାଇଁ ତିନୋଟି ଭୌଗୋଳିକ ବାଧାକୁ ଜୟ କରିଥିଲେ। ପୌତ୍ତଳିକ ରୋମ ମଧ୍ୟ ସିଂହାସନରେ ସ୍ଥାପିତ ହେବା ପାଇଁ ତିନୋଟି ଭୌଗୋଳିକ ବାଧାକୁ ଜୟ କରିଥିଲା [ଦେଖନ୍ତୁ Daniel 8:9], ଏବଂ ପାପାଲ ରୋମ ସିଂହାସନରେ ସ୍ଥାପିତ ହେବା ପାଇଁ ତିନୋଟି ଭୌଗୋଳିକ ବାଧାକୁ ଜୟ କରିଥିଲା [ଦେଖନ୍ତୁ Daniel 7:20]। ଆଧୁନିକ ରୋମ ମଧ୍ୟ ସିଂହାସନରେ ସ୍ଥାପିତ ହେବା ପାଇଁ ତିନୋଟି ଭୌଗୋଳିକ ବାଧାକୁ ଜୟ କରେ [ଦେଖନ୍ତୁ Daniel 11:40–43]।

ସିଂହାସନରେ ସ୍ଥାପିତ ହେବା ପରେ, ଉତ୍ତରର ପ୍ରଥମ ରାଜା ପଞ୍ଚତ୍ରିଶ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶାସନ କଲେ। ସିଂହାସନରେ ସ୍ଥାପିତ ହେବା ପରେ, ପୌତ୍ତଳିକ ରୋମ "ଏକ କାଳ" (ତିନିଶେ ଷାଠିଏ ବର୍ଷ) ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶାସନ କଲା। ସିଂହାସନରେ ସ୍ଥାପିତ ହେବା ପରେ, ପାପାଲ ରୋମ "ଏକ କାଳ, କାଳଗୁଡ଼ିକ ଓ ଅର୍ଧ କାଳ" (ଏକ ହଜାର ଦୁଇଶେ ଷାଠିଏ ବର୍ଷ) ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶାସନ କଲା। ସିଂହାସନରେ ସ୍ଥାପିତ ହେବା ପରେ, ଆଧୁନିକ ରୋମ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ବୟାଳିଶ ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ (ଯାହାକି "ଏକ ଘଣ୍ଟା" ବୋଲି ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖିତ) ଶାସନ କରିବ।

ଶ୍ରୀମତୀ ହ୍ୱାଇଟ୍ ଆମକୁ ଜଣାଇଛନ୍ତି ଯେ, "ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଏଗାରରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ଇତିହାସର ବହୁ ଅଂଶ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହେବ।" ପରେ ସେ ଏକତ୍ରିଶରୁ ଛତିଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଦଗୁଡ଼ିକ ଉଦ୍ଧୃତ କରି କହନ୍ତି, "ଏହି ଶବ୍ଦମାନଙ୍କରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଦୃଶ୍ୟସମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ଦୃଶ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଘଟିବ।" ସେହି ପଦଗୁଡ଼ିକରେ ପାପାଲ ରୋମ (ଧ୍ୱଂସ ସୃଷ୍ଟି କରୁଥିବା ଘୃଣ୍ୟ ବସ୍ତୁ) କୁ ୫୩୮ ମସିହାରେ ସିଂହାସନରେ "ସ୍ଥାପିତ" କରାଯାଏ, ଏବଂ ପରେ ସେ "ବହୁ ଦିନ" (ଏକ ହଜାର ଦୁଇ ଶତ ଷାଠିଏ ବର୍ଷ) ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଯାତନା ଦେଇଥାଏ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ୧୭୯୮ ମସିହାରେ ପ୍ରଥମ "କ୍ରୋଧ" ସମାପ୍ତ ହୁଏ। ଏକତ୍ରିଶରୁ ଛତିଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଦଗୁଡ଼ିକର ଇତିହାସ ଅଧ୍ୟାୟ ଏଗାରର ଶେଷ ଛଅଟି ପଦରେ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହୋଇଛି, କିନ୍ତୁ ଏହି ଇତିହାସ ପାଞ୍ଚରୁ ନଅ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଦଗୁଡ଼ିକରେ ମଧ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ପ୍ରତିରୂପିତ ହୋଇଥିଲା।

୨୮୧ ଖ୍ରୀଷ୍ଟପୂର୍ବରେ ସେଲେୟୁକୁସଙ୍କର ଉତ୍ତରର ରାଜା ଭାବେ ସ୍ଥାପନା, ୫୩୮ ବର୍ଷ ସହ ସମନ୍ୱୟ ରଖେ। ଉଭୟେ ତିନୋଟି ଭୌଗୋଳିକ ବାଧାକୁ ଜୟ କରିବାର ସମାପ୍ତିବେଳେ ଉତ୍ତରର ରାଜାଙ୍କ ସିଂହାସନାରୋହଣକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ପାପାସତ୍ତାର ଶାସନକାଳ କିଛି ପ୍ରକାରରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛି; ଏକ ହଜାର ଦୁଇ ଶେ ଷାଠିଏ ଦିନ, ବିଆଳିଶି ମାସ, ଏକ କାଳ, କାଳମାନ ଓ ଅର୍ଧ କାଳ, ଏକ ଅବଧି, ଏବଂ ସାଢେ ତିନି ବର୍ଷ। ସେଲେୟୁକୁସଙ୍କ ଶାସନ ପଞ୍ଚତ୍ରିଶ ବର୍ଷ ଥିଲା, ଏବଂ ପଞ୍ଚତ୍ରିଶର ଦଶମାଂଶ, ଅର୍ଥାତ୍ ଦଶାଂଶ, ସାଢେ ତିନି। ପଞ୍ଚତ୍ରିଶ ବର୍ଷର ଏକ ଦଶମାଂଶକୁ "ତିନି-ଦଶମିକ-ପାଞ୍ଚ" (3.5) ବର୍ଷ ବୋଲି ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଏ। "ସାଢେ ତିନି" ପାପାସତ୍ତାର ଶାସନକାଳର ଏକ ପ୍ରତୀକ।

୧୭୯୮ ମସିହାରେ ପାପତନ୍ତ୍ର ତାହାର ମାରାତ୍ମକ ଆଘାତ ପ୍ରାପ୍ତ କଲା, ଯେତେବେଳେ ଦକ୍ଷିଣର ରାଜା ନେପୋଲିଅନ ବୋନାପାର୍ଟ ("ସୌଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ପୁତ୍ର" ଅର୍ଥରେ) ପୋପଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରିବା ପାଇଁ ତାହାର ସେନାପତିଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ। ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷ, ଅର୍ଥାତ୍ ୧୭୯୯ରେ, ପୋପ ନିର୍ବାସନରେ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କଲେ; ଯେପରି ଦକ୍ଷିଣର ରାଜାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବନ୍ଦୀ କରାଯାଇଥିବା ଉତ୍ତରର ପ୍ରଥମ ରାଜାଙ୍କର ମଧ୍ୟ ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଥିଲା। ସେଲ୍ୟୁକସ କାଲିନିକସ ମିଶରରେ ବନ୍ଦୀ ଅବସ୍ଥାରେ ଘୋଡ଼ାରୁ ପଡ଼ି ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରିଥିଲେ। ପୋପ ସେହିଜଣେ ଥିଲେ ଯିଏ ପଶୁ ଉପରେ ଆରୋହଣ କରିଥିଲେ। ସେହି ପଶୁ ପୋପ ତାହାର ଶୟତାନୀ କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିବା ରାଜନୈତିକ ପ୍ରଣାଳୀକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା। ୧୭୯୮ରେ ସେହି ପଶୁ ବିଧ୍ୱସ୍ତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ସେହି ପଶୁ ଉପରେ ଆରୋହଣ କରି ତାହାର ଉପରେ ଶାସନ କରୁଥିବା ପୋପ ଗୋଟିଏ ବର୍ଷ ପରେ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କଲେ। ସେଲ୍ୟୁକସ କାଲିନିକସ ଘୋଡ଼ାରୁ ପଡ଼ି ମରିଥିଲେ (ଅର୍ଥାତ୍

ସେ ଯେହି ପଶୁ ଉପରେ ଆରୋହଣ କରିଥିଲେ)। ୧୭୯୮ ଓ ୧୭୯୯ରେ ପାପତନ୍ତ୍ରର ବନ୍ଦୀତ୍ୱ, ଉତ୍ତରର ପ୍ରଥମ ରାଜାଙ୍କ ବନ୍ଦୀତ୍ୱ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ପ୍ରତିରୂପିତ ହୋଇଥିଲା।

ଦକ୍ଷିଣର ରାଜାଙ୍କ କ୍ରୋଧ ଉତ୍ତରର ରାଜାଙ୍କ ଉପରେ ଆସିବାର କାରଣ ଥିଲା ଏକ ଭଙ୍ଗିତ ଶାନ୍ତି-ସନ୍ଧି, ଯାହା ବେରେନିସେଙ୍କୁ (ଦକ୍ଷିଣୀ ବଧୂ) ପରିତ୍ୟାଗ କରାଯିବା ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀକାଳରେ ଲାଓଦିକେଙ୍କ ହସ୍ତରେ ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକୀକୃତ ହୋଇଛି। 1797 ମସିହାରେ ନେପୋଲିଅନ୍ ବିପ୍ଳବୀୟ ଫ୍ରାନ୍ସ ଓ ପାପାଲ ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଶାନ୍ତି-ସନ୍ଧି କରିଥିଲେ। ସନ୍ଧିଟିଙ୍କ ନାମ ଇଟାଲୀର ଆଙ୍କୋନାର ଟୋଲେଣ୍ଟିନୋ ସହରର ନାମରେ ରଖାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଠାରେ ସନ୍ଧିଟିରେ ସ୍ୱାକ୍ଷର ହୋଇଥିଲା। 1798 ମସିହାର ଫେବୃଆରୀରେ ଫ୍ରାନ୍ସ ପୋପଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରିବା ସମୟରେ ଏହାର ଔପଚାରିକ ଶେଷ ହେଲା। ସନ୍ଧିଟି ନିରସ୍ତ ହେବାର କାରଣ ଥିଲା ଫ୍ରାନ୍ସର ନିଜ ବିପ୍ଳବକୁ ପ୍ରସାର କରିବାର ପ୍ରୟାସ।

ନେପୋଲିଅନଙ୍କ ଜେନେରାଲ୍ ଡୁଫୋଟ 1797 ମସିହାରେ ରୋମରେ ଥିଲେ, ସେହି ସମୟରେ ଫ୍ରାନ୍ସର ଶାସନରତ ସରକାର ଡିରେକ୍ଟରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେରିତ ଫ୍ରେଞ୍ଚ ଅଭିଯାନୀ ସେନାବଳର ଏକ ଅଂଶ ଭାବେ। ଇଟାଲୀକୁ ଫ୍ରେଞ୍ଚ ଅଭିଯାନର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ—ଯାହାର ଅନ୍ତର୍ଗତ ରୋମରେ ଜେନେରାଲ୍ ଡୁଫୋଟଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତି ଥିଲା—ଥିଲା ରୋମାନ୍ ଗଣରାଜ୍ୟକୁ ସମର୍ଥନ କରିବା; ଏହା ଇଟାଲୀୟ ଉପଦ୍ୱୀପରେ ଫ୍ରେଞ୍ଚ ବିପ୍ଳବୀୟ ସେନାବଳ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥାପିତ ଏକ ଅଳ୍ପକାଳସ୍ଥାୟୀ ଆଶ୍ରିତ ରାଜ୍ୟ ଥିଲା। ଏହି ଅବଧିରେ ଫ୍ରେଞ୍ଚମାନେ ସମଗ୍ର ଇଉରୋପରେ ବିପ୍ଳବୀୟ ଆନ୍ଦୋଳନମାନଙ୍କୁ ସମର୍ଥନ କରିବା ସହିତ ବିପ୍ଳବୀୟ ଆଦର୍ଶମାନଙ୍କୁ ପ୍ରସାର କରିବାରେ ସକ୍ରିୟ ଭାବେ ନିୟୋଜିତ ଥିଲେ। ଇଟାଲୀରେ, ସେମାନେ ରାଜତନ୍ତ୍ରମାନଙ୍କୁ ପଦଚ୍ୟୁତ କରି ଫ୍ରେଞ୍ଚ ଗଣରାଜ୍ୟର ଆଦର୍ଶରେ ଗଢ଼ିତ ଗଣରାଜ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ।

ରୋମରେ ଡୁଫୋଟଙ୍କର ଉପସ୍ଥିତି ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ରକ୍ଷଣଶୀଳ ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କର ବିରୋଧକୁ ଉଦ୍ଦୀପିତ କଲା; ଏହାରେ ପାପାଲ ଷ୍ଟେଟ୍ସର ସମର୍ଥକମାନେ ଏବଂ ସ୍ଥାନୀୟ ଅଭିଜାତବର୍ଗ ମଧ୍ୟ ସମ୍ମିଳିତ ଥିଲେ। ୧୭୯୭ ମସିହାର ଡିସେମ୍ବର ମାସରେ, ଫ୍ରେଞ୍ଚ ସେନାବଳ ଏବଂ ପାପାଲ ଷ୍ଟେଟ୍ସର ସମର୍ଥକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଘଟିଥିବା ଏକ ସଂଘର୍ଷ ସମୟରେ, ଜେନେରାଲ ଡୁଫୋଟଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରାଗଲା, ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷ ନେପୋଲିଅନ ପୋପଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରିବା ପାଇଁ ଜେନେରାଲ ବେର୍ଥିଏରଙ୍କୁ ପଠାଇବାର ଅବଲମ୍ବନ ସ୍ଥାପିତ ହେଲା। ଦକ୍ଷିଣ ଓ ଉତ୍ତରର ରାଜମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଭଙ୍ଗିଯାଇଥିବା ଏକ ଶାନ୍ତି-ଚୁକ୍ତି, ଉଭୟ ଇତିହାସରେ, ଦକ୍ଷିଣର ରାଜାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତରର ରାଜାଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରାଯିବା ପାଇଁ ପ୍ରେରକ କାରଣ ଯୋଗାଇଦେଲା।

ଅଷ୍ଟମ ପଦ କହେ, "ସେ ତାଙ୍କ ଦେବତାମାନଙ୍କୁ, ସେମାନଙ୍କର ରାଜକୁମାରମାନଙ୍କ ସହିତ, ଏବଂ ରୂପା ଓ ସୁନାର ସେମାନଙ୍କର ମୂଲ୍ୟବାନ ପାତ୍ରପାତ୍ର ସହିତ, ବନ୍ଦୀ କରି ମିଶରକୁ ନେଇଯିବ।" ଏହି ପଦର ପୂରଣରେ ଯେତେବେଳେ ପ୍ଟୋଲେମୀ ମିଶରକୁ ଫେରିଲେ, ମିଶରୀୟମାନେ ତାଙ୍କୁ "ୟୁଏର୍ଗେଟିଜ୍" (ଉପକାରକ) ଉପାଧି ଦେଲେ, କାରଣ ଉତ୍ତରର ରାଜା ପୂର୍ବରୁ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ନେଇଯାଇଥିବା ସେମାନଙ୍କର ମୂର୍ତ୍ତିମାନ ଏବଂ କଳାବସ୍ତୁଗୁଡ଼ିକୁ ଫେରାଇଦେବାରେ ସେ ଯେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ, ତାହା ପାଇଁ ସମ୍ମାନସ୍ୱରୂପ ଏହି ଉପାଧି ଦିଆଯାଇଥିଲା। 1798 ମସିହାରେ ଫରାସୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ରୋମର ଲୁଟ ଘଟିଥିଲା। କେବଳ ଗୋଟିଏ ଦିନରେ ମାତ୍ର, ଇତିହାସକାରମାନେ ଲେଖିଛନ୍ତି ଯେ, ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସାମରିକ ପାହାରା ତଳେ ପାଞ୍ଚଶେ ଘୋଡ଼ା-ଟାଣିତ ଯାନ ସହର ଛାଡ଼ି ଯାଉଥିବା ଦେଖାଯାଇଥିଲା।

ସେହି ଶୋଭାଯାତ୍ରାରେ ଅସଂଖ୍ୟ ପ୍ରାଚୀନ ମୂର୍ତ୍ତିଶିଳ୍ପ ଓ ପୁନର୍ଜାଗରଣ-ଯୁଗୀୟ ଚିତ୍ରକଳା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିଲା, ଯାହାକୁ ଟୋଲେଣ୍ଟିନୋର ଭଙ୍ଗ ହୋଇଥିବା ଶାନ୍ତି-ସନ୍ଧି ଅନୁଯାୟୀ ଫ୍ରାନ୍ସ ଅଧିଗ୍ରହଣ କରୁଥିଲା। ସେହି କଳାକୃତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଲାଓକୁଓନ୍ ଗୋଷ୍ଠୀ, ବେଲଭେଦେରେ ଆପୋଲୋ, ଡାଇଂ ଗଲ୍, କ୍ୟୁପିଡ୍ ଏଣ୍ଡ ସାଇକୀ, ନାକ୍ସୋସ୍ ରେ ଆରିଆଡ୍ନି, ମେଡିଚି ଭିନସ୍, ଏବଂ ଟାଇବର ଓ ନାଇଲ୍ ର ବିଶାଳାକାର ମୂର୍ତ୍ତିମାନ; ରାଫାଏଲଙ୍କ ଟାପେଷ୍ଟ୍ରି ଓ ଚିତ୍ରମାନ, ଯାହାର ମଧ୍ୟରେ ଟ୍ରାନ୍ସଫିଗୁରେସନ୍, ମାଦୋନା ଦି ଫୋଲିନ୍ୟୋ, ମାଦୋନା ଦେଲ୍ଲା ସେଦିଆ, ଟିସିଆନଙ୍କ ସାଣ୍ଟା କୋନଭେରସାଜିଓନେ; ଏବଂ ଅନେକ ଅନ୍ୟ କଳାକୃତି ଥିଲା। କିଛି ବର୍ଷ ପରେ ମାତ୍ର, 1807 ମସିହାରେ ଖୋଲାଯାଇଥିବା ଲୁଭ୍ରର ମ୍ୟୁଜେ ନାପୋଲିଓନିଆନ୍ ରେ, ଏହି ଚୋରାଯାଇଥିବା ଧନରାଶି ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହେଲା। ଯେପରି ପ୍ଟୋଲେମି ମିଶରୀୟମାନଙ୍କ ଧନରାଶି ପୁନଃଫେରାଇ ଦେବା ପାଇଁ ପ୍ରଶଂସିତ ହୋଇଥିଲେ, ସେପରି ରୋମରୁ

ଆଣାଯାଇଥିବା ଏହି ଧନରାଶି ନାପୋଲିଅନଙ୍କ ନାମାଙ୍କିତ ସଂଗ୍ରହାଳୟ-ଅଂଶରେ ସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଥିଲା।

ପାଞ୍ଚମରୁ ନବମ ପଦ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ 538 ବର୍ଷରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ 1798 ଓ 1799ରେ ସମାପ୍ତ ହେଉଥିବା ଇତିହାସ ସହ ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମାନାନ୍ତର ରୂପରେ ରହିଛି। ସେଗୁଡ଼ିକ ଏକତ୍ରିଶରୁ ଛତିଶ ପଦ୍ୟ ସହ ସମନ୍ୱିତ, ଯାହା ଅଧ୍ୟାୟର ଶେଷ ଛଅଟି ପଦ୍ୟରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ହୋଇଛି, ଏବଂ ଯେଉଁଥିରେ ଆଧୁନିକ ରୋମର ଶେଷ ସକ୍ତିଶାଳୀକରଣ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି, ସେ ତିନୋଟି ବାଧାକୁ ଜୟ କରି, ଶେଷରେ କେହି ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ନଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ନିଜ ଶେଷକୁ ପହଞ୍ଚେ। ପରେ ଦଶମ ପଦ୍ୟ 1989ର ଇତିହାସକୁ ସମ୍ବୋଧନ କରେ।

> କିନ୍ତୁ ତାହାର ପୁତ୍ରମାନେ ଉଦ୍ଦୀପିତ ହେବେ, ଏବଂ ବଡ଼ ବଡ଼ ସେନାବଳର ଏକ ବିଶାଳ ସମୁଦାୟ ଏକତ୍ର କରିବେ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ନିଶ୍ଚୟ ଆସିବ, ଏବଂ ପ୍ରବାହ ପରି ବହିଯିବ, ଓ ଅଗ୍ରସର ହେବ; ପରେ ସେ ପୁନର୍ବାର ଫେରିବ, ଏବଂ ତାହାର ଦୁର୍ଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଦ୍ଦୀପିତ ହେବ। ଦାନିଏଲ 11:10.

ଦଶମ ପଦ୍ୟର ଐତିହାସିକ ପୂରଣ 1989 ମସିହାକୁ ପ୍ରତିରୂପିତ କରେ, ଯେତେବେଳେ ପାପାସତ୍ତା ରୋନାଲ୍ଡ ରିଗାନଙ୍କ ସହ ଗୁପ୍ତ ମିଳିତ ସଂଘବନ୍ଧନରେ ସୋଭିଏତ ସଂଘ ଉପରେ "ଉପଚି ପଡ଼ିଲା" ଏବଂ "ଅତିକ୍ରମ କଲା," ଏବଂ ପେରେସ୍ତ୍ରୋଇକାର ପରିଣାମସ୍ୱରୂପ ସୋଭିଏତ ସଂଘ (USSR) ବିଲୀନ ହେବା ପରେ କେବଳ ତାହାର ଦୁର୍ଗ (ରୁଷିଆ) ମାତ୍ର ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିଗଲା।

> ଏବଂ ଶେଷ ସମୟରେ ଦକ୍ଷିଣର ରାଜା ତାହାଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିବେ; ଏବଂ ଉତ୍ତରର ରାଜା ରଥ, ଅଶ୍ୱାରୋହୀମାନେ ଓ ଅନେକ ଜାହାଜ ସହ ଘୂର୍ଣ୍ଣିବାତ୍ୟା ପରି ତାହାଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ ଆସିବେ; ଏବଂ ସେ ଦେଶମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ, ବନ୍ୟାପରି ଛାଇଯିବେ, ଏବଂ ଅତିକ୍ରମ କରିଯିବେ। ଦାନିଏଲ 11:40।

ଦଶମ ପଦର ଇତିହାସ, ଇ. ପୂ. ୨୪୬ ମସିହାରେ ଦକ୍ଷିଣର ରାଜାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତରର ରାଜାଙ୍କ ଜୟଲାଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଘଟିଥିବା ପ୍ରତିଶୋଧକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ୧୭୯୮ ମସିହାରେ ଦକ୍ଷିଣର ରାଜାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତରର ରାଜାଙ୍କ ଜୟଲାଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଘଟିଥିବା ପ୍ରତିଶୋଧର ଏକ ପ୍ରତିରୂପ ମଧ୍ୟ ଅଟେ। ଚାଳିଶମ ପଦ ୧୭୯୮ ମସିହାରେ ଶେଷକାଳ ସହିତ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ଦକ୍ଷିଣର ରାଜା (ନାସ୍ତିକ ଫ୍ରାନ୍ସ) ଉତ୍ତରର ରାଜାଙ୍କୁ (ପାପାଲ ଶକ୍ତିକୁ) ଘାତକ ଆଘାତ ଦେଇଥିଲେ, ଏବଂ ୧୯୮୯ ମସିହାରେ ଶେଷକାଳରେ ସୋଭିଏତ ସଂଘର ପତନ ସହିତ ଏହା ପୂରଣ ହୋଇଥିଲା। ୧୭୯୮ ମସିହାର ଶେଷକାଳକୁ ଚାଳିଶମ ପଦରେ, "ଏବଂ ଶେଷକାଳରେ ଦକ୍ଷିଣର ରାଜା ତାହାଙ୍କୁ ଠେଲିବେ" ବାକ୍ୟାଂଶ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। ପଦର ଶେଷ ଅଂଶକୁ ପୃଥକ କରୁଥିବା "କଲନ୍" (:) ପରବର୍ତ୍ତୀ "ଶେଷକାଳ"କୁ, ଅର୍ଥାତ୍ ୧୯୮୯ ମସିହାକୁ, ଚିହ୍ନିତ କରେ। "ଏବଂ ଉତ୍ତରର ରାଜା ରଥ, ଘୋଡ଼ସୈନ୍ୟ ଓ ଅନେକ ଜାହାଜ ସହିତ ବାତ୍ୟାପରି ତାହାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆସିବେ; ଏବଂ ସେ ଦେଶମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ, ଏବଂ ପ୍ଲାବିତ କରି ଅତିକ୍ରମ କରିଯିବେ।"

ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଏହି ଅଧ୍ୟୟନକୁ ଜାରି ରଖିବୁ।

> "କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରର ମଞ୍ଚରେ ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜାତି ଆସିଛି, ପୃଥିବୀରେ ତାହାକୁ ନିଜ ନିଜ ସ୍ଥାନ ଅଧିକାର କରିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି, ଯାହାଦ୍ୱାରା ଦେଖାଯାଇପାରେ ଯେ ସେ 'ଜାଗ୍ରତଜନ ଓ ପବିତ୍ରଜନଙ୍କ' ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପୂରଣ କରିବ କି ନାହିଁ। ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ବିଶ୍ୱର ମହାନ ସାମ୍ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କ—ବାବିଲୋନ, ମାଦୀ-ପାରସୀ, ଗ୍ରୀସ, ଏବଂ ରୋମ—ଉଦୟ ଓ ପତନକୁ ଅନୁସରଣ କରିଆସିଛି। ଏହାମାନଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ସହିତ, ଯେପରି କମ୍ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଜାତିମାନଙ୍କ ସହିତ ହୋଇଛି, ଇତିହାସ ନିଜକୁ ପୁନରାବୃତ୍ତ କରିଛି। ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ପରୀକ୍ଷାର ଏକ କାଳ ଥିଲା, ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଫଳ ହେଲା, ତାହାର ଗୌରବ ମ୍ଳାନ ହେଲା, ତାହାର ଶକ୍ତି ଅନ୍ତର୍ଧାନ ହେଲା, ଏବଂ ତାହାର ସ୍ଥାନ ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଧିକୃତ ହେଲା...."
>
> "ପବିତ୍ର ଶାସ୍ତ୍ର ର ପୃଷ୍ଠାମାନଙ୍କ ରେ ସ୍ପଷ୍ଟ କରାଯାଇଥିବା ଜାତିମାନଙ୍କ ର ଉଦୟ ଓ ପତନରୁ, ସେମାନେ ଶିଖିବାକୁ ଆବଶ୍ୟ କ ଯେ କେବଳ ବାହ୍ୟ ଓ ପାର୍ଥିବ ଗୌରବ କେତେ ନିର୍ମୂଲ୍ୟ । ବାବିଲ, ତାହାର ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ଓ ତାହାର ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ ସହିତ—ଯାହାର ସଦୃଶ ଆମ ପୃଥିବୀ ପୁନର୍ବାର କେବେ ଦେଖିନାହିଁ,—ସେହି ଶକ୍ତି ଓ ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ , ଯାହା ସେହି ସମୟର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏତେ ସ୍ଥିର ଓ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ପରି ପ୍ରତୀତ ହୋଇଥିଲା,—କେତେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ତାହା

ଲୁପ୍ତ ହୋଇଗଲା! ‘ଘାସର ଫୁଲ’ ପରି ତାହା ନଷ୍ଟ ହୋଇଗଲା। ଯାହାର ଭିତ୍ତି ଭାବେ ଈଶ୍ୱର ନାହାନ୍ତି, ସେସବୁ ଏଭଳି ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଏ। କେବଳ ସେହିଯେ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ହୋଇପାରେ, ଯାହା ତାଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସହ ଅବିଚ୍ଛିନ୍ନ ଭାବେ ଜଡିତ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଚରିତ୍ରକୁ ପ୍ରକାଶ କରେ। ତାଙ୍କର ସିଦ୍ଧାନ୍ତମାନେ ହିଁ ଏକମାତ୍ର ଅଚଳ ବିଷୟ, ଯାହାକୁ ଆମ ପୃଥିବୀ ଜାଣେ।” Education, 177, 184.